

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/81/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115011616
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3115011616.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. novembra 2016 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry v Trenčíne v trestnej veci obžalovaných

F. B.
nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., W. I.A. XX/XX,

W. E.
nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., V. č. XXXX/XX,

W. Z.
nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., R. č. XXXX/X, prechodne bytom O. republika, Q., Z. č. XX,

W. Z.
nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., M. č. XXXX/XX a

R. W.
nar. XX.XX.XXXX v G. G., trvale bytom G. G., M. č. XXX/XX,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T//132/2015 zo dňa 9.6.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín boli obžalovaní F. W. E., W. Z., W. Z. a R. W. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodení spod obžaloby T. prokuratúry v Trenčíne sp. zn. 2Pv/1/15/3309-18 zo dňa 08.10.2015 pre zločin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 3 Tr. zákona u obžalovaného F. B. a prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, 2 písm. a) Tr. zákona u obžalovaného W. E., W. Z., W. Z. a R. W., ktorých sa mali dopustiť tak, že 1/ obžalovaný F. B. v období od októbra roku 2007 do januára roku 2010 v reštaurácii „Z. obci E. v časti T. ako jej zamestnanec - čašník, ktorý mal hmotnú zodpovednosť za vyúčtované finančné prostriedky, zákazníkom riadne nevystavoval pokladničné doklady o účtoch, kde aj napriek tomu finančnú hotovosť od nich prevzal, následne tieto účty vedené v účtovnom programe O. K. neuzatvoril, ale ich prerušil, pričom finančnú hotovosť od zákazníkov neodviedol do dennej tržby a

použil ju pre vlastnú potrebu, čím si takto prisvojil cudziu vec a spôsobil prevádzkovateľovi reštaurácie „Z.“ poškodenej spoločnosti Q. L. Z., s.r.o., so sídlom v G., W. námestie č. XX, R.: 36340596, škodu vo výške 28.895,48,- €; 2/ obžalovaný W. E. v období od februára roku 2008 do januára roku 2010 v reštaurácii „Z.“ v obci E. v časti T. ako jej zamestnanec - čašník, ktorý mal hmotnú zodpovednosť za vyúčtované finančné prostriedky, zákazníkom riadne nevystavoval pokladničné doklady o účtoch, kde aj napriek tomu finančnú hotovosť od nich prevzal, následne tieto účty vedené v účtovnom programe O. K. neuzatvoril, ale ich prerušil, pričom finančnú hotovosť od zákazníkov neodviedol do dennej tržby a použil ju pre vlastnú potrebu, čím si takto prisvojil cudziu vec a spôsobil prevádzkovateľovi reštaurácie „Z.“ poškodenej spoločnosti Q. L. Z., S.L.O., so sídlom v G., W. námestie č. XX, IČO: 36340596, škodu vo výške 22.491,29,- €; 3/ obžalovaný W. Z. v období od decembra roku 2007 do septembra roku 2008 v reštaurácii „Z.“ v obci E. v časti T. ako jej zamestnanec - čašník, ktorý mal hmotnú zodpovednosť za vyúčtované finančné prostriedky, zákazníkom riadne nevystavoval pokladničné doklady o účtoch, kde aj napriek tomu finančnú hotovosť od nich prevzal, následne tieto účty vedené v účtovnom programe O. K. neuzatvoril, ale ich prerušil, pričom finančnú hotovosť od zákazníkov neodviedol do dennej tržby a použil ju pre vlastnú potrebu, čím si takto prisvojil cudziu vec a spôsobil prevádzkovateľovi reštaurácie „Z.“ poškodenej spoločnosti Q. L. Z., S.L.O., so sídlom v G., W. I. č. XX, R.: 36340596, škodu vo výške 5.296,86,- €; 4/ obžalovaný W. Z. v období od mája roku 2009 do januára roku 2010 v reštaurácii „Z.“ v obci E. v časti T. ako jej zamestnanec - čašník, ktorý mal hmotnú zodpovednosť za vyúčtované finančné prostriedky, zákazníkom riadne nevystavoval pokladničné doklady o účtoch, kde aj napriek tomu finančnú hotovosť od nich prevzal, následne tieto účty vedené v účtovnom programe O. K. neuzatvoril, ale ich prerušil, pričom finančnú hotovosť od zákazníkov neodviedol do dennej tržby a použil ju pre vlastnú potrebu, čím si takto prisvojil cudziu vec a spôsobil prevádzkovateľovi reštaurácie „Z.“ poškodenej spoločnosti Q. L. Z., S.L.O., so sídlom v G., W. námestie č. XX, R.: 36340596, škodu vo výške 10.593,81,- €; 5/ obžalovaný R. W. v období od januára roku 2009 do mája roku 2009 v reštaurácii „Z.“ v obci E. v časti T. ako jej zamestnanec - čašník, ktorý mal hmotnú zodpovednosť za vyúčtované finančné prostriedky, zákazníkom riadne nevystavoval pokladničné doklady o účtoch, kde aj napriek tomu finančnú hotovosť od nich prevzal, následne tieto účty vedené v účtovnom programe O. K. neuzatvoril, ale ich prerušil, pričom finančnú hotovosť od zákazníkov neodviedol do dennej tržby a použil ju pre vlastnú potrebu, čím si takto prisvojil cudziu vec a spôsobil prevádzkovateľovi reštaurácie „Z.“ poškodenej spoločnosti Q. L. Z., S.L.O., so sídlom v G., W. I. XX, IČO: 36340596, škodu vo výške 1.287,16,- €, pretože nebolo dokázané, že skutky spáchali obžalovaní. Podľa § 288 odsek 3 Tr. poriadku sa poškodená spoločnosť Q. L. Z., s.r.o. so sídlom v G., W. námestie č. XX odkazuje s nárokom na náhradu škody na občianskosúdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry. V písomných dôvodoch namietal, že bolo nepochybne preukázané, že skutky sa stali tak, ako sú popísané v obžalobe, naplňajú zákonné znaky žalovaných trestných činov a spáchali ich obžalovaní. Zo spáchania skutkov boli usvedčení výpoveďou obžalovaného B., poškodeného B. a L. O., ako aj na základe záverov znaleckého posudku č. 13/2015. Žiadal preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutého výroku rozsudku o oslobodení obžalovaných spod obžaloby (o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne a v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ uvedenou v § 2 ods. 4 Tr. por. vyhodnotil jednotlivito i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Pritom podrobne a v súlade s vykonanými dôkazmi presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti a dôkazy oprel svoje závery o oslobodení obžalovaných spod obžaloby a pre ktoré dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení

celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje.

Zo zásady prezumpcie nevinny uvedenej v § 2 ods. 4 Tr. por. vyplýva nielen zásada „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), ale aj to, že obvinenému musí byť vina preukázaná. Obžalovaných nepriamo z trestnej činnosti usvedčovalo iba tvrdenie spoluobžalovaného B.a Z. z prípravného konania, podľa ktorého, keď zistil, že tlačidlom ESC možno stornovať v počítači otvorený účet a upozornil na to spolumajiteľa reštaurácie, obžalovaní ho upozornili, aby to v budúcnosti nehovoril, pretože túto funkciu môžu zrušiť a nebudú ju môcť používať. Na druhej strane žiadny iný priamy dôkaz obžalobné tvrdenie nepodporil. Aj pokiaľ z ďalších dôkazov vyplynulo, že v počítači bolo použité tlačidlo ESC na stornovanie účtov počas služby obžalovaných, nebola vyvrátená ich obrana, že k počítaču mali prístup všetci čašníci, vrátane brigádnikov, ktorí v inkriminovanej dobe s nimi pracovali, obsluhovali hostí, mohli účtovať a mali prístup k počítaču, ktorý bol otvorený zadaním mena a hesla príslušného obžalovaného. Práve naopak, túto ich obranu potvrdila celá rada svedkov - čašníkov a brigádnikov pracujúcich v inkriminovanom období v reštaurácii Z.

Na základe takejto dôkaznej situácie okresný súd teda správne podľa § 285 písm. c) Tr. por. obžalovaných spod obžaloby oslobodil. Použitie zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por. prichádza do úvahy práve vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o niektorej skutočnosti, trvajú a tak je tomu aj v posudzovanom prípade, aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných a potrebných dôkazov na náležité zistenie skutkového stavu. Okresný súd takto postupoval, preto jeho záver o oslobodení obžalovaných zodpovedá stavu veci a zákonu.

Odvolací súd po preskúmaní veci, vzhľadom na už uvedené dôvody, dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, okresný súd v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne a podrobne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní. Aj podľa názoru odvolacieho súdu na základe vykonaného dokazovania nie je možné dospieť k nepochybnému záveru, že to boli práve a len obžalovaní, ktorí konaním uvedeným v obžalobe spôsobili poškodenému tam uvedenú škodu.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolanie prokurátora za dôvodné, a preto ním podané odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.